

Integracja środowisk lokalnych i lokalne grupy działania w obszarach wiejskich

Problemy i uwarunkowania są następujące:

- * Na wsi nie zakończyła się transformacja ustrojowa. Dominują dawne struktury społeczne (spółdzielczość, KGW, ZMW), nie widać ich odrodzenia od wewnątrz. Z wielkim trudem wyłaniają się nowi, z reguły młodzi liderzy, brakuje debaty (gdzie są organizacje, partie polityczne i autorytety – na przykład wiejska inteligencja?) o nowych modelach rozwojowych.
- * Panuje tu poczucie dezintegracji środowiska lokalnego i swoistej „kolonizacji” wsi. Utrzymuje się wśród „tubylców”: kompleks bycia gorszym obywatelem („mieszkam tu z konieczności”); wrażenie dominacji obcych (osiedlają się z miast, czy wykupujący nieruchomości ludzie z zagranicy); przekonanie o wypychaniu „naszych”, w pierwszej kolejności z rynku pracy; niechęć do UE (przy jednoczesnej akceptacji dotacji i rent socjalnych); postawa „oni” – „my” w relacjach z instytucjami administracyjno - samorządowymi.
- * Panuje oczekiwanie, że przeobrażająca się społeczność lokalna, wbrew etnicznym, historycznym i pokoleniowym barierom, stanie się atrakcyjnym miejscem życia i pracy. Podejmując inicjatywy, warto pamiętać, że jest to dziś środowisko niejednorodnie zawodowo (rolnicy są w mniejszości), bardzo zróżnicowane pod względem wykształcenia, potrzeb kulturowych, więzi terytorialnej (dużo przybyszów z miast), utrzymujących się antagonizmów i zawiści. Nie jest więc łatwo zjednoczyć kilka społeczności w jedną wspólnotę.
- * Dawne organizacje (spółdzielczość, KGW, młodzieżowe, LZS itp.) nie są siłą napędową zmian w społeczności lokalnej, ponieważ albo walczą o przetrwanie albo nie wykorzystują szerszych możliwości. Impulsy wspomagające z zewnątrz są nie wystarczające. Nowych inicjatyw jest mało i są niedostatecznie upowszechnione.
- * Dominuje przekonanie, że środki z dotacji UE są dla lepszych, to znaczy dla wielkich miast, na znaczące przedsięwzięcia, uprzywilejowują duże organizacje pozarządowe, natomiast wieś i rolnicza spółdzielczość są na dalszym planie („druga kategoria”).

Proponowane rozwiązania.

Realizacja w środowiskach lokalnych programów typu „Lider” we współpracy samorządów: spółdzielczego i terytorialnego oraz innych instytucji. Ważnym kierunkiem integracji środowisk lokalnych jest tworzenie „wiejskiego ruchu animatorów społecznych”, który skupiałby ludzi światłych o „szerszym spojrzeniu” na otaczającą rzeczywistość z różnych środowisk. Ruch ten o tworzyłby sieć lokalnych liderów i podejmował różnorodne inicjatywy w zakresie rozwiązywania lokalnych problemów, kształcenia i samokształcenia, życia kulturalnego, itp.